

[Knud Kristensen.]

at han skal have det igen, som han har betalt for meget. Dette bør imidlertid ske, ikke alene i Henhold til Loven, men ogsaa efter almindelig menneskelig Moral. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han, hvis han i sin private Virksomhed har afkrævet en Mand for mange Penge og bliver bekendt dermed, saa ikke vil betale dem tilbage? Hvis han ikke vil det, tror jeg, de fleste vil sige, at der er noget i Vejen med hans Moral og sige det med Rette. Og jeg tror paa samme Maade, at de fleste vil sige, at det offentlige heller ikke kan være andet bekendt. Det ærede Medlem spurgte, hvilke Principper Over-Skyldraadet fulgte. Ved Klagebehandlinger følger vi det Princip, naar en Ejendom er vurderet forkert, da at vurdere den rigtigt, og vi følger endvidere det Princip, at hvis en Mand har betalt for meget, faar han det tilbage, som han har betalt for meget. Det er to Principper, som vi under alle Forhold følger. Nu skildrede det ærede Medlem, hvilke uheldige Virkninger en saadan Rettelse vilde faa, han skildrede, hvorledes Lavinen vilde rulle: naar man rettede ved en Ejendoms Vurdering, maatte man rette ved alle Kommunens Vurderinger, saa maatte man ogsaa rette ved Amtets, ja, ved flere forskellige Amters Vurderinger. Hvis man rettede indenfor Assens Amt, vilde man ikke kunne modstaa Krav fra Odense Amt. Det ærede Medlem maa virkelig ikke tro, at der, hvis man havde ladet denne Vurdering staa, saa var blevet Lighed mellem Skyldsætningerne Landet over. Jeg skal ikke tale om Vurderingerne i Odense Amt og heller ikke om Kommunernes i Assens Amt, som jeg ikke har set, men der er ingen Tvivl om, at saavel Wedellsborg som Husby Kommunes Jorder ved de Stikprøver, vi foretog, viste sig at være sat højere end den allerstørste Del af det øvrige Land. I hvert Fald har jeg aldrig paa de Rejser, jeg har været med til, paa Fyn, paa Sjælland og i Jylland, set nogen Egn med en saa høj Grundvurdering som denne Kommunes. Hvis dette Forhold er det samme over hele Assens Amt og en større Del af Fyn, viser det, at Ejendommene her er vurderet for højt. Hvis vi nu havde ladet denne Vurdering gælde, hvad var saa Følgen blevet? Saa vilde man ved næste Vurdering, hvis der ikke var sket Prissvingninger, have sagt: Over-Skyldraadet, den højeste Vurderingsinstans, har erkendt, at denne Vurdering er passende; og saa maa vi opretholde den, saavel som de øvrige Vurderinger i Kommunen, ja, maaske

hele Amtets Vurderinger, da alle Vurderingerne staa i Forhold til hinanden. Man vilde altsaa paa den Maade bidrage til at opretholde den ulige Vurdering, som har fundet Sted. Hvis man foretager en Forhøjelse, saa er vedkommende Egn utilfreds dermed. Men her har man foretaget en Nedsættelse og derigennem skabt Mulighed for, at de øvrige Ejendomsbesiddere enten ved straks at klage eller til næste Vurdering ogsaa kan faa Nedsættelse til det Niveau, de burde staa paa i Forhold til det øvrige Land; men saa er man ogsaa utilfreds med det, skønt det virkelig skaber Mulighed for Nedsættelse paa disse Egne. Hvis man fastholder dette Standpunkt, forsvinder Muligheden for en Nedsættelse saavel inden næste Vurdering som ved næste Vurdering.

Det ærede Medlem har talt om Uligheder indenfor Kommunen og indenfor Amtet, men det ærede Medlem skal nu ikke tro, at den Vurdering, som er foretaget af de lokale Vurderingsmyndigheder, er saa ligelig, at enhver Rettelse deri vil fremkalde Ulighed, for det er ikke rigtigt. Jeg har aflagt Besøg paa Stedet, og efter mit Skøn er det saaledes, at dels ligger Vurderingerne for disse Egne, for denne Kommune, højere end for største Delen af det øvrige Land, og dels er der ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til Beliggenheden. Det ærede Medlem vil se, at f. Eks. for Husby Kommunes Vedkommende er omtrent al Jord af bedste Kvalitet sat til 970 Kr., uanset om den ligger midt i Sognet, ved Landevejen eller langt fra offentlig Vej i Udkanten af Sognet. Jeg spørger det ærede Medlem: Taler det for, at man skal være saa varsom med at røre ved denne Kommunes Grundvurdering for ikke at forstyrre Ligeligheden. Denne Ligelighed eksisterer jo ikke, der er noget forkert ved en saadan Vurdering, der er ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til Beliggenhedsmomentet. Hvis det ærede Medlem skal købe en Gaard, lad os sige paa 30 Tdr. Land, og han har to Gaarde at vælge imellem med lige god Jord og lige god Besætning, og som er lige godt bygget, hvoraf den ene ligger 2—3 km fra offentlig Vej ude i en Udkant af Sognet, medens den anden ligger midt inde i Byen eller Sognet, tæt ved Kirke, Skole og Købmand, tæt ved en Vej, hvor der gaar Rutebil og Fragtbil og med let Forbindelse med Omverdenen, vilde det ærede Medlem saa ikke give 4 000—5 000 Kr. mere for den end for den, der laa langt fra offentlig Vej i Udkanten af Sognet? Det tror jeg de allerfleste for-